

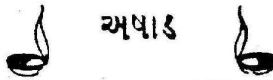
મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

સૂર્ય અસ્ત પછી દિવસને, કમળોને અગ્નિમાંથી
વિવાહથી સાધુતા ઇચ્છે, મુધા સર્પના મુખમાંથી
અજીર્ણથી આરોગ્ય અધિક ને ઝેર થકી જીવીત આ
ધર્મ માનીને પ્રાણી હિંસા કરે મૂર્ખ જે જગ માહે

પુસ્તક ૬૬ મું આંક ૬ સ્વ ૭મી જુલાઈ ૧૯૭૭ સ્વ વીર ૨૫૦૩ વિક્રમ સંવત ૨૦૩૩

: પ્રગટ :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : વર્ષ ૯૫ મું : વાર્ષિક લવાજમ પોસ્ટેજ સહિત ૬-૫૦

—: અનુક્રમણિકા :—

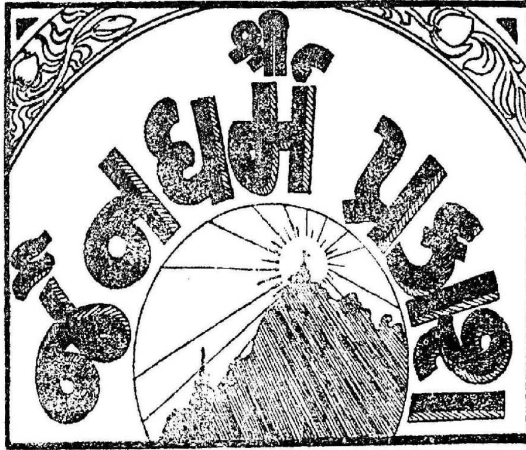
ક્રમ	લેખ	લેખક	પાના નં.
૧.	શ્રી સામાન્ય જિનસ્તવન	સ્વ. મા. શામળ હેમચંદ દેસાઈ	૩
૨.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિપુષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી	૪
૩.	શ્રી જય શંખેશ્વર પાર્થનાથ	શરણાર્થી	૬
૪.	રાજ પ્રસાદી	અમર	૭
૫.	સતી મૃગાવતી	શ્રી મધુકર મુનિ	૯
૬.	આત્મા અને કર્મ	રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૧૨
૮.	ઉત્તમ સંપત્તિ ચારિત્ર	(હોલાવાળા)	૧૫
૯.	વિશ્વમાન્ય ધર્મ	શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ	૧૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર

હાલમાં અમારી પાસે નીચે મુજબના પુસ્તકો હાજર સ્ટોકમાં મળી શકશે નીચે મુજબના બધા પુસ્તકો ગુજરાતી ભાષામાં છે તે બહુશે.

પ્રાઈસ લીસ્ટ

પુસ્તકના નામ	રૂ. પૈસા	પુસ્તકના નામ	રૂ. પૈસા
૧. શ્રી લક્ષ્મી વીસ્તર	૨૨-૦૦	૮. પાર્થનાથ ચરીત્ર પ્રત આકારે શુ	૬-૦૦
૨. ઉપમિતિ ભવ પ્ર. કથા ભા-૧	૧૦-૦૦	૯. ઘરની લક્ષ્મી	૨-૦૦
૩. ઉપમિતિ ભવ પ્ર. કથા ભા-૩	૧૦-૦૦	૧૦. શ્રી ઉપદેશ પ્રસાદ ભાષાંતર	
૪. ત્રીપુષ્ટી શલાક પૂ. ચરીત્ર પર્વ ૧/૨	૭-૦૦	ભા-૨ ગુજરાતિ	૮-૦૦
૫. ત્રીપુષ્ટી શલાક પૂ. ચરીત્ર પર્વ		૧૧. શારદા પૂજનની વિધી	૦-૪૦
૭ મું જૈન રામાયણ	૭-૦૦	૧૨. વર્ધમાન દેશના	૫-૦૦
૬. સીદ્ધર્થી	૧૦-૦૦	૧૩. અક્ષય નીધી તપની વિધી	૦-૬૦
૭ હીત શિક્ષા રાસનું રહસ્ય	૩-૦૦	૧૪. ૧૦૦૮ તીર્થંકરોની નામાવલી	૧-૦૦

પુસ્તક હરિ મુ.
અંક ૫-૬

અષાઠ

વીર સં. ૨૫૦૨
વિક્રમ સં. ૨૦૩૨

સામાન્ય જિન સ્તવન

(રાગ ભારતના ડંકા આલમમે)

પ્રભુ આપ અવિચળ નામી છો ગુણગામી છો, વિશરામી છો.
ને અક્ષય સુખના ધામી છો, અમને અક્ષય સુખ આપોને પ્રભુ ૧
આ ભવ વનમાં ભમતાં ભમતાં, બહુકાળ ગયો રમતાં રમતાં
અંતે આવ્યા તમને નમના, અમને અક્ષય સુખ આપોને પ્રભુ ૨
આ નાવ અમારું ભર દરિયે, તું તારે તો સેજે તરીયે
ગીજે કયાં જઇને કરગરીએ, અમને અક્ષય સુખ આપોને પ્રભુ ૩
તું જ મૂર્તિ છે મોહનગારી, ભવ્યોના સંકટ હરનારી
હે! 'શ્યામ' જીવન અમ સુધારી, અમને અક્ષય સુખ આપોને પ્રભુ ૪

રચયીતા : રવ. મા. શામજીભાઈ હેમચંદ શાહ

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

શ્રી ત્રિપઠિશલાકા પદ્મ ચરિત્રમાંથી

સિંહરથનો પુત્ર પ્રભાસ થયો. તે પછી અનુક્રમે ચતુર્મુખ, હેમરથ, શતરથ, ઉદયપ્રધુ, વારિરથ, ઇન્દુરથ, આદિત્યરથ, માંધાતા વીરસેન, પ્રતિમન્યુ, પદ્મખંડુ, રવિમન્યુ, વસંતતિલક, કુમેરદત્ત, કુંથુ, શરભ, દ્વિરદ, સિંહદશન, હિરણ્યકશિપુ, પુંજરથ, કાકુરથ અને રઘુ વિગેરે અનેક રાજાઓ થયા. તેઓમાં કેટલાક મોક્ષે ગયા. પછી શરણાર્થીને શરણ કરવા યોગ્ય અને સ્નેહીઓના ઋણમાંથી મુક્ત કરનાર અનરણ્ય નામે રાજા સાકેતનગર (અયોધ્યા)માં થયો. તેને પૃથ્વીદેવીના ઉદરથી અનંતરથ અને દશરથ નામે બે પુત્રો થયા. તે અનરણ્ય રાજાને સહસ્રકિરણ નામે એક મિત્ર હતો. તેણે રાવણ સાથે યુદ્ધમાં વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થવાથી દીક્ષા લીધી. તેની સાથેની દૃઢ મિત્રતાથી અનરણ્ય રાજાએ માત્ર એક માસના થયેલા નાના પુત્ર દશરથને રાજ્યલક્ષ્મી સોંપીને અનંતરથ પુત્ર સહિત દીક્ષા લીધી. અનુક્રમે અનરણ્ય રાજર્ષિ મોક્ષે ગયા અને અનંતરથ મુનિ તીવ્ર તપસ્યા કરતા સત્તા પૃથ્વી પર વિહાર કરવા લાગ્યા.

દશરથ ક્ષીરકંઠ બાદ્યાવસ્થામાં રાજ થયો પરંતુ ત્રયે અને પરાક્રમે સાથે જ વૃદ્ધિ પામ્યો, તેથી નક્ષત્રમાં ચંદ્ર, ગ્રહોમાં સૂર્ય પર્વતોમાં મેરુની જેમ અનેક રાજાઓની મધ્યમાં શોભવા લાગ્યો. જ્યારે દશરથ રાજા રાજ્યના સ્વામી થયા ત્યારે લોકોને પરાક્રમ વગેરેથી થતાં ઉપદ્રવો આકાશપુષ્પની જેમ અદૃશ્ય થઈ ગયા. યાચકોને ઇચ્છા પ્રમાણે દ્રવ્ય અને આભુષણો વિગેરેનું અનર્ગલ દાન દેવાથી તે રાજા મધ્યાંગ વિગેરે દશ પ્રકારના કલ્પવૃક્ષો ઉપશંત અગિયારમું કલ્પવૃક્ષ ગણાવા લાગ્યો. પોતાના વંશના ક્રમથી આવેલા સામ્રાજ્યની જેમ અર્હત ધર્મને પણ તે સર્વદા અપ્રમત્તપણે ધારણ કરવા લાગ્યો.

દશરથ રાજા યુદ્ધમાં જયશ્રીની જેમ દક્ષિણ (કુશરથ) નગરના રાજા મુકોલશની અમૃતપ્રભા નામની રાણીના ઉદરથી હેમલી અપરાગિતા નામની એક રૂપલાવણ્યવતી પવિત્ર કન્યા પરણ્યા. ત્યાર પછી રેણિણીને ચંદ્ર પરણે તેમ કમલસંકુલનગરના રાજા મુખધુતિલકની મિત્રાદેવી રાણીના ઉદરથી હેમન થયેલી કૈંકથીX નામની કન્યાને પરણ્યા. તે કૈંકથીના મિત્રાણુ, સુશીલા અને

卐-(૪)-卐

સુમિત્રા એવા બીજા નામ પણ હતા. ત્યાર પછી પુણ્ય લાવણ્ય અને સૌંદર્યથી જેનું ઉત્તમ અંગ છે એવી સુપ્રભા નામની અનિદિત રાજપુત્રીને પણ પરણ્યા. વિવેકી જનમાં શિરોમણિરૂપ દશરથ રાજા ધર્મ અર્થને બાધા કર્યા વગર તે ત્રણે રાજકન્યાઓની સાથે વિધાયમુખ ભોગવવા લાગ્યા.

એ સમયમાં અર્ધ બરતક્ષેત્રના રાજ્યને ભોગવનાર રાવણે સભામાં બેઠે સતે ઠાઠ ઉત્તમ નૈમિત્તિને પૂછ્યું કે—‘હે નિમિત્તક ! દેવતા અમર કહેવાય છે, પણ તેઓ નામના જ અમર છે, પરમાર્થે અમર નથી. જે ઠાઠ સંસારવર્તી પ્રાણી છે તેઓનું મૃત્યુ અવશ્ય થવાનું હોય છે, તો મારું મૃત્યુ સ્વપરિણામથી છે કે બીજાથી છે તે નિશંકપણે કહો; કેમ કે આત પુરુષો સ્ફુટભાષી જ હોય છે ’’ નિમિત્તેઆએ કહ્યું કે—‘હવે પછી થનારી જનકી (જનકરાજની પુત્રી)ના કારણને લીધે દશરથ રાજાના હવે પછી થનારા પુત્રથી તમારું મૃત્યુ થશે. ‘આ પ્રમાણેના તેનાં વચન સાંભળીને વિભીષણ બોલ્યો કે—‘‘આ નિમિત્તિયાનું વચન જો કે નિરંતર સત્ય જ હોય છે પણ આ વખત તો હું તેને સત્વર અસત્ય કરી દઈશ, કારણ કે તે કન્યાના અને વરના પિતા થનારા જનક તથા દશરથ કે જે બંને આ અનર્થના બીજરૂપ છે તેમને જ હું હાણી નાંખીશ એટલે આપણું કરવાણુ થશે. જ્યારે તેઓને મારી નાખવાથી તેમની પુત્ર-પુત્રીની ઉત્પત્તિ જ બંધ થઈ જશે. ત્યાર પછી આ નિમિત્તિયાનું વચન મિથ્યા થશે એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય જેવું નથી.’’ આ પ્રમાણે વિભીષણનાં હિંમતનાં વચન સાંભળી ‘બહુ સારું’ એમ રાવણે કહ્યું એટલે વિભીષણ પોતાને ઘેર આવ્યો.

આ સર્વ વૃત્તાંત ત્યાં સભામાં બેઠેલા નારદે સાંભળ્યું તેથી તરત જ તે દશરથ રાજાની પાસે આવ્યા. રાજા દશરથ તે દેવપિતે આવતાં જોઈ ફરથી જ ઊભા થયા અને નમસ્કાર કરી તેમને ગુરુસમાન ગૌરવતાથી બેસાર્યા. પછી દશરથે પૂછ્યું કે—‘તમે ક્યાંથી આવો છો?’ નારદે કહ્યું કે—‘‘શ્રી સીમંધર પ્રજ્ઞનો સુર અસુરોએ કરેલા નિષ્ક્રમણોત્સવ એવા હું પૂર્વવિદેહક્ષેત્રમાં પુંડરીકિણી નગરીને વિષે ગયો હતો અને તે મહોત્સવ જોઈને સેરુ ઉપર ગયો હતો. ત્યાં અનેક તીર્થંકરોને વાંઘીને પછી લંકાનગરીમાં ગયો ત્યાં શાંતિશુભમાં રહેલા શાંતિનાથને નમીને રાવણની રાજસભામાં ગયો. ત્યાં ડોહ નિમિત્તિઆએ રાવણનો વધ જનકીને નિમિત્તો તમારા પુત્રથી કહ્યો.

(ક્રમશઃ)

શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

(ગયા અંકથી ચાલુ)

લે. શરણાર્થી

જરાસંઘની આજ્ઞાથી હંસક કિંભક વગેરે મંત્રીઓએ અને બીજા રાજાઓએ ચંદ્ર વ્યુહની ગોઠવણ કરતાં સમસ્ત રાત્રી વ્યતીત કરી.

આ તરફ સમુદ્ર વિષ રાજાને પણ ખબર પડતાં તરત જ પોતે પણ ચુદની તૈયારી કરવા માંડી અને એ ચંદ્રવ્યુહને ભેદે તેવું ચુર્ભેદ ગરૂઠ્યુહ રચ્યું. રણ મેદાને ઊતરી પડવાની બંને સૈન્યોની તૈયારી ચાલી ચહી છે.

પ્રકરણ ૪ થું જરાસંઘના પૂર્વજોનો ઇતિહાસ

પરિચય

ચંદ્રદેશના શુક્રિમતી નામની પ્રખ્યાત નગરી આવેલી છે. પડખે શુક્રિમતીનાં શુભજલ કલકલ કરતા નગરીની શોભામાં વધારો કરતાં વહી રહ્યા છે. તે નગરી સારા આયરણવાળા અનેક રાજાઓ થઈ ગયા અનુક્રમે વીશમાં તીર્થંકર મુનિસુવતસ્વામીના તીર્થમાં આંભચંદ્ર નામે જગત પ્રસિદ્ધ રાજા થયો. તેના પછી તેના પુત્ર વસુ ચંદ્રી દેશનો સમ્રાટ થયો મહા બુદ્ધિમાન અને સત્યવક્તા તરીકે એક વચ્ચીપણામાં એકકે હોતો. તે વસુરાજાને પવંતનામે પ્રાદ્ધાનો એક પુત્ર મિત્ર હતો. તે પોતાના પિતાની પદવી પામીને આચાર્ય બનીને વિદ્યાર્થીઓને ભણાવવાનું કાર્ય કરતો હતો. એક દિવસ તેના પોતાના બુદ્ધિમાન શિષ્યોને તે રૂપેદની વ્યાખ્યા આપતો હતો તે અરસામાં તેમના પૂર્વના સ્વાધ્યાયી નારદ રૂપિ ફરતા ફરતા ત્યાં આવી ચડ્યા. તેવામાં અત્યેષ્ટવ્યા એશતનો અર્થ “બકરાથી યજ્ઞ કરવો એવો તેણે કયો. તરત જ નારદે તેની ભૂલ ભાંગી કે” આપણા ગુરૂએ “અજ” શબ્દનો અર્થ ત્રણ વરસનું જીવું ધાન્ય કે જે ફરીવાર ઊગતું નથી તેવો કહેલો છે.

“નહિ! મારા પિતાએ તે અર્થ કયો જ નથી. તેમણે તો “અજ” એટલે બકરાજ કહેલ છે અને કોષમાં પણ તેમજ છે” પર્વતે કહ્યું.

“અરે બાઈ! શબ્દોના અર્થની કલ્પના બે પ્રકારની છે મુખ્ય અને ગૌણ! તેમાં ગુરૂ અહીં ગૌણ અર્થ કહ્યો છે. વળી ગુરૂઓ ધર્મનો ઉપદેશ કરનારા હોય છે. ભકવચન તે વેદ કહેવાય છે. માટે અજનો અર્થ બકરો કરીને તું પાપ ઉપાર્જત કર નહી”

“અરે નારદ! તુજ મિથ્યાભિમાની છે કે ગુરૂએ “અજ”નો અર્થ બકરો કહ્યો છે જે છતાં તું જીવું ધાન્ય કહે છે તો. આપણા વચ્ચે જે ખોટો પડે તેની જિભ છેદન કરવી ચાહો આપણા સ્વાધ્યાયી સત્યવાદી વસુરાજા પાસે ન્યાય કરાવીએ” આમ પર્વતે નારદને જુઠા પાડવાના હેતુથી પોતાનો જ એકકે સાચો દરાવતાં કહ્યું.

卐—(૧)—卐

[ક્રમશઃ

રાજપ્રસાદી

લે. અમર

૭૭. શરીરને વિષે આત્મભાવના થતી હોય તો થવા દેવી, ક્રમે કરી પ્રાણમાં આત્મભાવના કરવી, પછી ઇન્દ્રિયોમાં આત્મભાવના કરવી, પછી સંકલ્પ વિકલ્પરૂપ પરિણામમાં આત્મભાવના કરવી, પછી સ્થિર જ્ઞાનમાં આત્મ ભાવના કરવી. ત્યાં સર્વ પ્રકારની અન્યાસંબંધ રહિત સ્થિતિ કરવી. સોહં અનહદ તેનું ધ્યાન કરવું.

૭૮. સમ્યગ્ દર્શન સ્વરૂપ એવાં નીચે લખ્યા શ્રી જિનના ઉપદેશોલા છ પદ આત્માર્થી જીવે અતિશય કરી વિચારવા ઘટે છે.

- (૧) આત્મા છે તે અસ્તિપદ કેમ કે પ્રમાણે કરીને તેનું પ્રસિદ્ધપણું છે
- (૨) આત્મા નિત્ય છે એ નિત્યપદ આત્માતું જે સ્વરૂપ છે તે કોઈપણ પ્રકારે ઉત્પન્ન થવું સંભવતું નથી, તેમ તેનો વિનાશ સંભવતો નથી
- (૩) આત્મા કર્મનો કર્તા છે તે કર્તાપદ.
- (૪) આત્મા કર્મનો લોકતા છે તે લોકતાપદ.
- (૫) તે આત્માની સુકિત થઈ શકે છે તે મોક્ષપદ.
- (૬) મોક્ષ થઈ શકે એવા પ્રકાર પ્રસિદ્ધ છે તે મોક્ષ ઉપાય.

૭૯. હે જીવ! અસારભૂત લાગતા એવા આ વ્યવસાયથી હવે નિવૃત્ત થા નિવૃત્ત! તે વ્યવસાય કરવાને વિષે ગમે તેટલો બળવાન પ્રારબ્ધોદય દેખાતો હોય તો પણ તેથી નિવૃત્ત થા નિવૃત્ત કામ-માન ઉતાવળ એ ત્રણેનો વિશેષ સંયમ કરવો ઘટે છે હે જીવ! હવે તું સંગનિવૃત્તિરૂપ કાળની પ્રતિજ્ઞા કર પ્રતિજ્ઞા કર.

૮૦. ત્રણે કાળમાં જે વસ્તુ જાત્યંતર થાય નહીં તેને શ્રી જિન દ્રવ્ય કહે છે. કોઈપણ દ્રવ્ય પર પરિણામે પરિણામે નહિં, સ્વપણાનો ત્યાગ કરી શકે નહિં પ્રત્યેક દ્રવ્ય (દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર કાળ-ભાવશ્રી) સ્વપરિણામી છે. નિયત અનાદિ મર્યાદાપણે વર્તે છે. જે ચેતન છે, તે કોઈ દિવસ અચેતન થાય નહીં. જે અચેતન છે, તે કોઈ દિવસ ચેતન થાય નહિં.

૮૧. સર્વ કરતા વીતરાગના વચનને સંપૂર્ણ પ્રતિતિતું સ્થાન કહેવું ઘટે છે, કેમ કે જ્યાં રાગાદિ દોષનો સંપૂર્ણ ક્ષય હોય ત્યાં સંપૂર્ણ જ્ઞાન સ્વભાવ પ્રગટવા યોગ્ય નિયમ ઘટે છે. શ્રી જિનને સર્વ કરતાં ઉત્કૃષ્ટ વીતરાગતા સંભવે છે. પ્રત્યક્ષ તેમના વચનનું પ્રમાણ છે. માટે જે કોઈ પુરુષને જેટલે અંશે વીતરાગતા સંભવે છે, તેટલા અંશે તે પુરુષનું વાક્ય માન્યતા યોગ્ય છે.

૮૨. વર્તમાન કાળની પેઠે આ જગત સર્વકાળ છે, પૂર્વકાળે ન હોય તો વર્તમાન

卐-(૬)-卐

૮)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

કાળે તેવું હોયું પણ હોય નહીં વર્તમાન કાળે છે તો ભવિષ્યકાળમાં તે અત્યંત વિનાશ પામે નહીં. પદાર્થ માત્ર પરિણામી હોવાથી આ જગત પર્યાર્માંતર દેખાય છે, પણ મૂળપણે તેવું સદાવર્તમાનપણું છે જે વસ્તુ સમય માત્ર છે સર્વકાળ છે. જે ભાવ છે તે છે. જે નથી તે નથી, બે પ્રકારનો પદાર્થ સ્વભાવ વિભાગ પૂર્વક સ્પષ્ટ દેખાય છે, જડ સ્વભાવ ચેતન સ્વભાવ

૮૩ રાગદ્વેષ અને અજ્ઞાનનો આત્યંતિક અભાવ કરી જે સહેજ શુદ્ધ આત્મા સ્વરૂપમાં સ્થિત થયા તે સ્વરૂપ અમારું સ્મરણ. ધ્યાન અને પામવા યોગ્ય સ્થાન છે. સર્વજ્ઞ પદ્મું ધ્યાન કરેા શુદ્ધ ચૈતન્ય, અનંત આત્મ દ્રવ્ય, કેવળ જ્ઞાન સ્વરૂપ શક્તિરૂપે તે જેને સંપૂર્ણ વ્યક્ત થયું છે તથા વ્યક્ત થવાનો જે પુરુષો માર્ગ પામ્યા છે તે પુરુષોને અત્યંત ભક્તિથી નમસ્કાર

હમો જિણાણું જિદ બવાણું

૮૪. અનંત અવકાશ છે તેમાં જડ ચૈતન્યાત્મક વિશ્વ રહ્યું છે. વિશ્વમર્યાદા બે અમૂર્તદ્રવ્યથી છે જેને ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય એવી સંજ્ઞા છે. જીવ અને પરમાણું પુદ્ગળ એ બે દ્રવ્ય સક્રિય છે સર્વ દ્રવ્ય દ્રવ્યત્વે શાશ્વત છે, અનંત જીવ છે, અનંત અનંત પરમાણું પુદ્ગળ છે. ધર્માસ્તિકાય એક છે. અધર્માસ્તિકાય એક છે. આકાશ-સ્તિકાય એક છે, કાળ દ્રવ્ય છે, વિશ્વ પ્રમાણુ ક્ષેત્રાવગાહ કરી શકે એવો એકેક જીવ છે.

૮૫. જીવને બંધનતા હેતુ મુખ્ય બે-રાગ અને દ્વેષ રાગને અભાવે દ્વેષનો અભાવ થાય. રાગનું મુખ્યપણું છે રાગને ક્ષીધે જ સંયોગમાં આત્મા તન્મય વૃત્તિમાન છે તેજ કર્મ મુખ્યપણે છે જેમ જેમ રાગદ્વેષ મંદ તેમ તેમ કર્મબંધ મંદ અને જેમ જેમ રાગદ્વેષ તીવ્ર તેમ તેમ કર્મબંધ તીવ્ર રાગદ્વેષનો અભાવ ત્યાં કર્મબંધનો સાંપદાથીક અભાવ.

૮૬. રાગદ્વેષ થવાનું મુખ્ય કારણ-મિથ્યાત્વ એટલે અસમ્યગ્દર્શન છે. સમ્યગ્-જ્ઞાનથી સમ્યગ્ દર્શન થાય છે. તેથી અસમ્યગ્દર્શન નિવૃત્તિ પામે છે. તે જીવને સમ્યક્ ચારિત્ર પ્રથમે છે. જે વિતરાગ દશા છે, સંપૂર્ણ વિતરાગ દશા જેને વર્તે છે તે ચરમ શરીરી બાણીએ છીએ.

૮૭. હે જીવ ! સ્થિર દષ્ટિ કરીને તું અંતરંગમાં જો તો સર્વ પર દ્રવ્યથી સુકત એવું તારું સ્વરૂપ તને પરમ પ્રસિદ્ધ અનુભવાયે. હે જીવ ! અસમ્યગ્ દર્શનને ક્ષીધે તે સ્વરૂપ તને ભાસતું નથી. તે સ્વરૂપમાં તને શંકા છે, વ્યામોહ અને ભય છે સમ્યગ્-દર્શનનો યોગ પ્રાપ્ત કરવાથી તે અભાસના દિની નિવૃત્તિ થશે હે સમ્યગ્દર્શની ! સમ્યક્ ચારિત્ર જ સમ્યગ્દર્શનનું રૂપ ઘટે છે માટે તેમાં અપ્રમત્તા યા. (કમશા)

સતી મૃગાવતી

હિન્દી મુળ લેખક : શ્રી મધુકર સુન

ગુજરાતી અનુવાદક : હિમાંશુ રમણીકલાલ મહેતા-ભાવનગર.

મૃગાવતિ એક અત્યંત સુંદર સ્ત્રી હતી. શારીરિક સૌંદર્યની સાથે સાથે તેનામાં અનેક વિશિષ્ટ ગુણ હતા.... ધીરતા, વીરતા, તેજસ્વિતા વગેરે મહારાજ એટકની તે પુત્રી હતી, અને કૌશામ્બી નરેશ શતાનીકની રાણી.

મહારાજ શતાનીક ઘણાં શાંત અને કલાપ્રેમી રાજા હતા. એક વખત મહારાજે સુંદર ચિત્રશાળા ખનાવવાનો નિશ્ચય કર્યો. એક પ્રખ્યાત ચિત્રકારને બોલાવીને રાજાએ પોતાની ઈચ્છા વ્યક્ત કરી અને તેને માટેની બધી જ સાધન-સામગ્રી દેવાનું વચન દીધું. ચિત્રકાર પોતાની કલાનો ચમત્કાર દેખાડવા માટે કામમાં લાગી ગયો. એક દિવસ તે ચિત્ર બનાવી રહ્યો હતો, ત્યારે મહેલની અટારી ઉપર રાણી મૃગાવતી બિભી હતી. ચિત્રકારને તેનો અંશુકો દેખાયો. ચિત્રકારે માત્ર અંશુકા પરથી રાણી મૃગાવતીનું સુંદર ચિત્ર તૈયાર કરી નાંખ્યું પરંતુ તેની પીંછીથી રાણીની બાંધ પર એક ટપકુ પડી ગયું. ચિત્રકારે આ જોયું તેણે તે ટપકું છુસી નાંખ્યું પરંતુ બીજાવાર પાછું ત્યાં જ ટપકું પડ્યું. એ ત્રણવાર આવું બન્યું. ચિત્રકાર સમજી ગયો કે રાણીની બાંધ પર તલ હોવો જોઈએ.

સંધ્યાના સમયે રાજા પોતે ચિત્રશાળા જોવા આવ્યા. સુંદર રંગબેરંગી ચિત્રો જોઈ રાજા આનંદ પામ્યો. ચિત્રો જોતાં જોતાં તેની નજર મૃગાવતિના ચિત્ર પર પડી. એક ક્ષણ તો તેને લાગ્યું કે આ મૃગાવતિ જ બિભી છે, બીજા ક્ષણે તે સમજી ગયો કે આ તો મૃગાવતિનું ચિત્ર છે. રાજા ધ્યાનથી ચિત્ર જોવા લાગ્યો. અચાનક બાંધના તલ પર તેની નજર ગઈ અને તેની બધી જ પ્રસન્નતા ગાયબ થઈ ગઈ. રાજા ક્રોધથી ધ્રુજી ઊઠ્યો. ગમે તેમ પણ મૃગાવતિની સાથે આ ચિત્રકારને અનુચિત સંબંધ છે. નહિ તો મારી રાણીના બાંધ પર તલ છે તે બીજા કોણ જાણી શકે? બસ, આ શંકાથી રાજા એ ચિત્રકારને ફાંસીએ ચડાવી દેવાનો હુકમ કર્યો.

મંત્રી ચિત્રકારની કલાથી પરિચિત હતા. તેણે કહ્યું, મહારાજ રાણીનું ચિત્ર દૌરની ચિત્રકારે એક અપરાધ જરૂર કર્યો છે, પરંતુ આપના મનમાં જે શંકા છે તે ખોટી છે. મહારાણી મૃગાવતિ એક મહાસતી છે, અને ચિત્રકાર પણ બીચારો નિર્દોષ અને સજ્જન વ્યક્તિ છે.

રાજા એ ક્રોધમાં કહ્યું :- નહિ તે ઘણું દુષ્ટ છે તેણે મારા અત્યંત પુરને કલંકિત કર્યું છે. નહિ તો તે રાણી મૃગાવતિની બાંધ પર તલ છે કેવી રીતે બાણી શકે?

❧—(૬)—❧

મહારાજ આ ચિત્રકારની વિશેષતા છે, તેને વરદાન પ્રાપ્ત છે. કે તે કોઈ પણ વસ્તુના એક અંશ જોઈને તેનું અસલ હું-બહુ ચિત્ર તૈયાર કરી શકે છે અને તે વળી કહે પણ છે કે તેણે માત્ર રાણી મૃગાવતિના પગનો અંશુકો જોઈ આ ચિત્ર બનાવ્યું છે. મંત્રી ગોહ્યા

રાજાનું શંકાશીલ મન શાંત ન થયું. તેણે કહ્યું :- મંત્રીજી, શું તમે આ ઢોંગ પર વિશ્વાસ કરો છો? આ અસંભવ છે, મંત્રીએ પ્રશ્નના જવાબમાં પ્રાર્થના કરી. મહારાજ તેની પરિક્ષા કરવામાં આવે ચિત્રકારની પરિક્ષા માટે એક ટૂંબડી દાસીનું મોઢું જ માત્ર દેખાડવામાં આવ્યું. ચિત્રકારે ત્યાં ઊભા-ઊભા જ દાસીનું ચિત્ર દોરી દીધું. બધા જ નવાઈ પાસી ગયા પરંતુ રાજાના મનમાંથી શંકા ન ગઈ. ચિત્રકારે રાજાની ક્ષમા માંગી મહારાજ મેં કોઈ ખરાબ ભાવનાથી નહિ પરંતુ સહજ વિચારથી જ મહારાણીનું ચિત્ર દોર્યું છે. મારા મનમાં જરાપણ પાપ નથી.

રાજાએ કહ્યું :- ભલે તારા મનમાં પાપ ન હોય પરંતુ તે કલાનો દુરૂપયોગ જરૂર કર્યો છે. કલા-સાધના અને સિદ્ધિ મનોરંજન માટે નથી હોતી, માનવ-સમાજના કલ્યાણ માટે તેનો ઉપયોગ થવો જોઈએ પરંતુ તે રાણીનું ચિત્ર દોરીને તારી કલાનું નરૂં રૂપ પ્રદર્શિત કર્યું છે, તેમાં સમાજ તેમજ વ્યક્તિનું અહિંત છે. ભવિષ્યમાં તું કલાનો આવો દુરૂપયોગ ન કરે તે માટે તારા હાથ ના અંશુકા કાપી નાંખવામાં આવે.

રાજાની આજ્ઞાને ઠે.ણુ ઉઠાપી શકે? ચિત્રકારના અંશુકા કાપી નાંખવામાં આવ્યા. રાજાના વ્યવહારથી અથવા તો કલાના અપમાનથી દુઃખી થઈને ચિત્રકાર કૌશમ્બી નગરી-માંથી નીકળી ગયો અને આ અપમાનનો બદલો લેવા માટે તે વિચાર તો, વિચારતો અવંતિ (ઉજ્જયિની) પહોંચી ગયો.

અવંતીનો રાજા ચંડપ્રધોતન ઘણો જ દુસાહસી, યોદ્ધો અને વિદ્વાસપ્રિય રાજા હતો. તે કૌશમ્બી નરેશ શતાનિકનો સાહુ હતો પરંતુ રાજાનીતિમાં સંબંધ નહિ પરંતુ સ્વાર્થ થ પ્રધાન થાય છે. કોઈ કારણોને લીધે શતાનિક અને ચંડપ્રધોતન વચ્ચે દુરંમની યાદી રહી હતી ચિત્રકારે ચંડપ્રધોતનને પોતાનો બદલો લેવા માટે સાધન બનાવ્યો. તેણે મૃગાવતિનું સુંદર ચિત્ર બનાવીને ચંડપ્રધોતનને ભેટ આપ્યું. ચિત્ર જોતાજ ચંડપ્રધોતન વિહ્વળ થઈ બેઠી ઉઠ્યો : આવું અપૂર્વ સૌંદર્ય, આવી મન હરીલેનારી રૂપ નીતરતી કોઈ સ્ત્રીનું ચિત્ર છે કે દેવીનું?

ચિત્રકારે ચિત્રનો પરિચય દીધો-મહારાજ આ છે કૌશમ્બી નરેશની રાણી મૃગાવતા

મૃગાવતીનું નામ સાંભળીને ચંડપ્રધોતનમાં જીની ચેતના પાછી આવી. ઘણા સમયથી તે મૃગાવતિના સૌંદર્ય પર મુગ્ધ હતો તેને મેળવવા અનેક ઉપાયો વિચાર્યા હતાં. પરંતુ આજ સુધી તેને મેળવી ન શક્યાં. આજે એકા એક તેની ભાવનાઓમાં ભરતી આવી. આ પાર કે પેસે પાર! જે થયું હોય તે થાય, મૃગાવતિને મેળવીને જ રહીશ. તેણે શતાનિક પાસે તરતજ પોતાના હૃતને મોકલ્યો અને મૃગાવતિની માંગણી કરી.

શતાનિકે ચંડોપ્રધોતનની માંગણી પર ખિન્ન વરસાવ્યો. હૃતને ફટકારીને પોતાના દરબારમાંથી કાઢી મૂક્યો :- બહુ કહી દેજે તારા રાજાને કે તે શક્તિના ગર્વમાં આંધળો ન બને પરંતુ આંખ ઉઠાવવા વાળો રાવણ પણ કુતરાના મોતે માર્યો ગયો હતો, તારો રાજા પણ શું આવું મોત માગે છે ?

શતાનિકે જવાબ મેળવીને ચંડપ્રધોતને તરતજ કૌશમ્યી પર ચઢાઈ કરી દીધી. તેના સૈન્ય નગરને ચારે બાજુથી ઘેરી લીધું ચંડપ્રધોતનની સેના અને શક્તિ કરતાં શતાનિકની સેના તથા શક્તિ કમજોર હતી પરંતુ તેનાથી પણ કમજોર હતું તેમનું આત્મબળ આત્મબળ જ્યારે ફરી જાય છે ત્યારે મોટું સૈન્યબળ પણ બેકાર બની જાય છે. શતાનિક આ આકસ્મિક આક્રમણથી એટલો બધોડરી ગયો કે તેનું હૃદય બંધ પડી ગયું.

શતાનિકના મૃત્યુના સમાચાર સાંભળી ચંડોપ્રધોતનની બેસેર ચરબી વધી ગઈ. મનને ગમે તે કરવા મા' તેને સારો મોકો મળી ગયો.

કૌશમ્યિક પર એક સાથે કેટલીય મુશ્કેલી આવી પડી શત્રુઓનું આક્રમણ, રાજાનું મૃત્યુ અને રાજકુમાર ઉદયનની બાલ્યવસ્થા મુશ્કેલીઓના તોફાનમાં પણ રાણી મૃગાવતીએ હીંમતની દોરી જોરથી પકડી રાખી. તે કોઈ સાધારણ સ્ત્રી ન હતી. જે ચંકટ સમયે દોષ લાગે, તે બીર રમણી હતી, સતી હતી પ્રાણ દઈને પણ પોતાના ધર્મ અને શીલની રક્ષા કરવા માંગતી હતી પરંતુ આવી પરિસ્થિતિમાં તે પ્રાણ દઈને પોતાના રાજ્યને શત્રુઓથી છુટાતું બચાવી શકે તેમ ન હતી, તેટલા માટે તેણે રાજાની નીતિથી કામ લેવા વિચાર્યું, મંત્રીઓ સાથે મંત્રણા કરી તેણે ચંડપ્રધોતનને કહેવડાવ્યું તમે જે લક્ષ્મી આવ્યા છો તે કાર્ય માટેનો સમય અનુકૂળ નથી, રાજાના મૃત્યુથી રાણી શોકમગ્ન છે આખા દેશમાં શોક છવાઈ ગયો છે અત્યારે આપ ચાલ્યા જાવ અનુકૂળ સમયે જ યોગ્ય ક્ષણ મળે છે.

રાણીની સૂચનાથી ચંડપ્રધોતનની આશાઓમાં અંકુર કુટ્યા તેણે વિચાર્યું—ઠીક છે, શોકાતુર નારીને આનંદની વાત કેવી રીતે પસંદ પડશે ? સમય જતાં ધા ઝુલઈ જશે અને મૃગાવતી પોતે જ મારી પાસે આવી જશે, છેવટે જશે પણ ક્યાં ? ચંડપ્રધોતન યુદ્ધ વિના જ અવંતિ પાછો ફર્યો. (કંમરા:)

આત્મા અને કર્મ

લે. રતિશાલ માણેકચંદ શાહ-નડીઆદ

આત્મદ્રવ્ય ધાતુ અને પાષાણના સંયોગની જોમ પુદ્ગલ-કર્મોની સાથે મળેલું જ ચાલ્યું આવે છે, અને તેના કારણે જ મિથ્યાત્વ-રાગદ્વેષની વિભાવ પરિણામે ચેતન પરિણમતું જ આવે છે, એમ પરિણમતા એવી પરિસ્થિતિ પેદા થઈ છે, જીવ દ્રવ્યનું નિજ સ્વરૂપ જે કેવળ જ્ઞાન-કેવળ દર્શન, અતિનિન્દ્રય સુખ અને કેવળ વીર્ય તેનાથી આજીવ દ્રવ્ય ભ્રષ્ટ થયું તથા મિથ્યાત્વરૂપ વિભાવ પરિણામે પરિણમતા જ્ઞાનપણું પણ છુટી ગયું આત્માનું નિજ સ્વરૂપ અનંત ચતુષ્ટય છે.

શરીર, સુખ-દુઃખ, મોહ-રાગદ્વેષ વિગેરે પ્રત્યેક પુદ્ગલ કર્મની ઉપાધી છે, જીવનું સ્વરૂપ નથી એવી પ્રતીતિ પણ વિલીન થઈ ગઈ, પ્રતીતિ વિલીન બનતાં જીવ મિથ્યા દષ્ટિ થયો, મિથ્યાદષ્ટિ થયો થોડો જ્ઞાનાવરણાદિ કર્મબંધ કરણશીલ થયો. તે કર્મ બંધનો ઉદય થતાં આત્મા ચારે ગતિમાં ભટકતો રહ્યો. આ પ્રકારે સંસારની પરિપાટી સમજવી.

આ સંસારમાં ધૂમતાં ડોઈ ભવ્ય જીવનો જ્યારે સંસાર નિકટમાં આવી જાય છે, ત્યારે જીવ સમ્યક્ત્વ ગ્રહણ કરે છે. સમ્યક્ત્વનો પ્રાદુર્ભાવ થતાં પુદ્ગલ પિંડરૂપ મિથ્યાત્વ કર્મનો ઉદય વિલીન થાય છે, તથા મિથ્યાત્વરૂપ વિભાવ પરિણામ સુપ્ત થાય છે, વિભાવ પરિણામ વિલીન થતાં શુદ્ધસ્વરૂપનો અનુભવ થાય છે, આવી સામગ્રીના અવિષ્કાર થતાં આત્મદ્રવ્ય પુદ્ગલ કર્મથી તેમજ વિભાવ પરિણામથી નિર્તાત અસિપ્ત થાય છે. જીવદ્રવ્ય પોતાના અનંત ચતુષ્ટયને પ્રાપ્ત થાય છે, દ્રષ્ટાંત એ છે કે જેવી રીતે સુવર્ણ ધાતુ પાષાણમાં જ મળેલી ચાલી આવે છે; તેો પણ અગ્નિનો સંયોગ પામીને, પાષાણથી સુવર્ણ જુદું પડે છે, માટે હે, આત્મા! શરીરથી ભિન્ન સ્વરૂપ થા.

અનુભવ જ્ઞાન માત્ર વસ્તુ છે, એકત્વ મોહ મિથ્યાત્વરૂપ દ્રવ્યના વિભાવ પરિણામ છે, તોપણ (એમને અનુભવને અને મિથ્યાત્વ મટવાને) આપસમાં કારણ-કાર્યપણું છે; તેનું વિવરણ જે કાળે આત્માને અનુભવ થાય છે, તે કાળે મિથ્યાત્વ પરિણામન વિલીન થાય છે; સર્વથા અવશ્ય મટે છે, જે કાળે મિથ્યાત્વ

卐(૧૨)-卐

પરિણમન શુભેત થાય છે, તે કાળે અવશ્ય અનુભવ શક્તિ આવિષ્કાર પામે છે, મિથ્યાત્વ પરિણમન જે રીતે વિધીન થાય છે તે રીત આ પ્રમાણે છે, “સ્વસંમાલોકપ” (સ્વ) પોતાની શુદ્ધ જૈનન્ય વસ્તુનો (સમાલોકપ) સ્વસંવેદન પ્રત્યક્ષપણે આસ્વાદ કરીને ઢેવું છે શુદ્ધ ચેતન : “વિલસન્ત” અનાદિ નિધન પ્રગટપણે ચેતનારૂપ પરિણમી રહ્યું છે.

અનાદિકાળથી આત્મા સાથે મળેલા, ચાલ્યા આવતા (ખંધનવિધિ) જ્ઞાનાવરણકર્મ, દર્શનાવરણ કર્મ, વેદનીય, મોહનીય, આયુનામ, ગોત્ર, અંતરાય એવાં છે જે દ્રવ્યપિંડ રૂપ આઠ કર્મ તથા ભાવ કર્મરૂપ જે રાગદ્વેષ, મોહ પરિણામ ઈત્યાદિ છે, જે ખડું વિકલ્પો તેમના (દ્વંસાન) વિનાશથી આત્મસ્વરૂપ જેવું કહ્યું છે, તેવું છે. જેમ કે જળ અને કાદવ જે કાળે એકત્ર મળેલા છે, તે જ કાળે જો સ્વરૂપનો અનુભવ કરવામાં આવે તો કાદવ-જળથી ભિન્ન છે; જળ પોતાના સ્વરૂપે છે, તેવી રીતે સંસાર-અવસ્થામાં જીવ કર્મ ખંધ પર્વાય રૂપે એક ક્ષેત્રે મળેલા છે, તે જ અવસ્થામાં મે શુદ્ધ સ્વરૂપનો અનુભવ કરવામાં આવે તો સમસ્ત કર્મ જીવસ્વરૂપથી ભિન્ન છે, આત્મ દ્રવ્ય નિર્મળ સ્વરૂપે જેવું કહેવામાં આવ્યું તેવું જ છે, જ્ઞાનદષ્ટિથી જીવ અને કર્મનો પ્રથક પ્રથક અનુભવ કરતાં આત્માને જેવો કહેવામાં આવ્યો છે તેવો જ છે.

માટે હે આત્મા ! પ્રત્યેક વિકલ્પોને છોડ અને સ્વરૂપનો અનુભવ કર શુદ્ધ સ્વરૂપનો અનુભવ કરતાં સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ ન થાય એવું નથી પરંતુ અવશ્ય પ્રાપ્તિ થાય છે. જીવ દ્રવ્ય, દ્રવ્ય કર્મભાવ-ભાવકર્મનો કર્મથી ભિન્ન છે. ચેતન રૂપ છે-જ્ઞાન, ચારિત્ર, સુખ, વીર્ય ઈત્યાદિ અનંત ગુણો છે જેના દ્રવ્ય કર્મ, ભાવકર્મ, નોકર્મ વગેરે જે છે તે પ્રત્યેક અચેતન પુદ્ગલ દ્રવ્યથી ઉત્પન્ન થયેલા છે, એવા અશુદ્ધ રાગાદિરૂપ સમસ્ત વિભાવ પરિણમો અત્યંત જુદા છે, (શુદ્ધ ચેતના માત્ર જીવ દ્રવ્યથી) માટે સ્વરૂપનો અનુભવ કર.

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ-મુંબઈ

૬૯મી ધાર્મિક પરીક્ષાઓનું પરિણામ

અખિલ ભારતીય જૈન સમાજના ધાર્મિક શિક્ષણ ચંસ્થા શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ ૬૬ વર્ષથી ભારતભરમાં જૈન ધાર્મિક શિક્ષણના પ્રચારનું કાર્ય કરે છે. ભારતના ૪૮ સેન્ટ્રલમાં તા. ૧૬મી જાન્યુઆરી ૧૯૭૭ના ૬૯મી ધાર્મિક પરીક્ષા લેવાઈ હતી. આ પરીક્ષામાં જુદા જુદા ધોરણોમાં કુલ ૨૩૫૨ વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનો અને સાધ્વીજીઓ ભેગા હતા. તેમાંથી ૨૦૬૫ પરીક્ષાર્થીઓ ઉત્તીર્ણ થતાં ૮૭ ટકા પરિણામ જાહેર કરવામાં આવ્યું છે. પુરૂષ અને સ્ત્રી વિભાગમાં પ્રત્યેક ધોરણમાં પ્રથમ પાંચ ઇનામો ઉપરાંત પ્રોત્સાહક ઇનામો કુલ રૂા. ૩૫૦૮ ફાળવવામાં આવ્યા છે. સર્વ પ્રથમ નામરે ઉત્તીર્ણ થનારના ઉલ્લેખનીય નામો આ પ્રમાણે છે.

ધોરણ	નામ	ગામ	ગુણ	ઇનામ
સંસ્કૃત વિશારદ	જયોત્સના સી. શાહ	ખંભાત	૧૬૬-૨૦૦	૧૦૧
તત્ત્વજ્ઞાન વિશારદ	પૂ. સાધ્વીજી આદિત્યચંદ્રશાંશ્રીજી	ખંભાત	૬૬-૨૦૦	-
પ્રાકૃત વિશારદ	ભારતી કેશવલાલ	ખંભાત	૧૧૨-૨૦૦	૧૦૧
કર્મ વિશારદ	સુરજમલ રોસમલજી જૈન	કલ્યાણ	૧૬૫-૨૦૦	૧૦૧
વિનિત	અરૂણા રમણલાલ શાહ	પુના	૮૫-૧૦૦	૫૧
ધોરણ છઠું	કામિની રત્નિકલાલ શાહ	અમડાવાડ	૮૬-૧૦૦	૫૬
ધોરણ પાંચ મું	દમયંતી હીરાલાલ શાહ	પાલીતાણા	૬૩-૧૦૦	૫૨
ધોરણ ચોથું	અરૂણા કપુરચંદ જવેરી	પાલીતાણા	૮૦-૧૦૦	૪૬
ધોરણ ત્રીજું	મંજુલા હરખચંદ શાહ	મુંબઈ	૬૩-૧૦૦	૪૨
ધોરણ બીજું	જયવંતી સાંકળચંદ	પુના	૮૫-૧૦૦	૩૬
ધોરણ પહેલું	મહનલાલ તારાચંદજી	ઉમ્મેદપુર	૬૫-૧૦૦	૩૨

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ
૨૦ ગોડીજી મિશ્કીંગ, વિજયવલ્લભ ચૌક,
મુંબઈ નં. ૪૦૦૦૦૨. ફોન : ૩૩૩૨૭૩
તારીખ ૨૧-૬-૧૯૭૭

લિ. ભવહીય,
શાંતિલાલ એમ. શાહ
મંત્રી

卐-(૧૪)-卐

ઉત્તમ સંપત્તિ : ચારિત્ર

લેખક : (હહેલાવાળા)

સિકંદરે હિન્દ પર આક્રમણ કર્યું ત્યારની વાત છે. પોરસ સાથે સિકંદર રાજસભામાં બેઠો હતો, તે સમયનો આ પ્રસંગ છે તે સમયે બે પ્રભાવનો પોરસ પાસે ન્યાય કરાવવા આવ્યા

એક વ્યક્તિએ બીજાને જમીન વેચેલી, જેમણે જમીન ખરીદી હતી તે વ્યક્તિ જમીન ખેડતી હતી ત્યાં જમીનમાંથી સોનાનો ચરૂ નીકળ્યો, એટલે તે વ્યક્તિ ચરૂ લઈને જમીનના મૂળ ઘણી પાસે જઈ અને કહ્યું: ભાઈ આ તારી જમીનમાંથી ચરૂ નીકળ્યો છે માટે હું તને તે દેવા આવ્યો છું.

મૂળ ઘણીએ કહ્યું: એ ચરૂ મારાથી કેમ લેવાય? મેં તને જમીન વેચ્યા પછી તેમાંથી જે કંઈ નીકળે તે તારું ગણાય,

‘ચરૂ’ અંગે બંને વચ્ચે ખૂબ જ તકરાર ચાલી પરંતુ બેમાંથી કોઈ ચરૂ રાખવા તૈયાર થયું નહિ, ત્યારે બંને રાજા પાસે ગયા. રાજા પાસે જઈને પોતાનો કેસ રજૂ કર્યો, બંનેની વાત સાંભળીને રાજાએ હાલ જેના કબજામાં જમીન હતી તેને પૂછ્યું! તે જમીન વેચાતી લીધી છે એટલે તે જમીનમાંથી જે નીકળે તે તારું ગણાય તો પછી ચરૂ તું શા માટે નથી.

જમીનના હાલના માલિકે કહ્યું. મેં વેચાતી જમીન લીધી છે. એ ખરું, પરંતુ જમીનનો અંદરની સંપત્તિનો માલિક હું કેમ ગણાઉં? રાજાએ જમીનના બુના માલિકને પૂછ્યું. આ તેને ચરૂ દેવા આવે છે તો તેને રાખવામાં શો વાંધો છે.

તેણે જવાબ આપ્યો; ‘નામદાર, મેં જમીન વેચાતી આપી દીધા પછી તેમાંથી જે કંઈ નીકળે તે તેનું જ ગણાય, એટલે ચરૂ હું કેમ રાખી શકું? મહાન સિકંદર આ બંનેની દલીલ સાંભળીને આશ્ચર્ય બની ગયો. રાજાએ બંનેને ન્યાય કરતાં કહ્યું તમારા બંનેને શું છોકરો છે. મારે ત્યાં એક છોકરી છે. એકે કહ્યું મારે ત્યાં એક છોકરો છે બીજાએ કહ્યું ત્યારે શું રાજાએ કહ્યું બંનેનો વિવાહ કરી આ ધન તેમને પહેરામણીમાં આપો. આ ન્યાયથી બંનેને સંતોષ થયો અને ખુશી થઈને ચાલતા થયા.

આ નિર્ણય સાંભળીને સિકંદરે કહ્યું. આ તમારો ન્યાય વિચિત્ર જ છે, અમારે ત્યાં તો કોઈને ત્યાં જમીનમાંથી ચરૂ નીકળે તો તે કોઈને ખબર ન પડે તેમ ઘરમાં સંતાડી જ દે. રાજાને ખબર પડે તો તે ચરૂ રાજાની મિલકત ગણાય. અને રાજાને હવાલે કરવી પડે.

(કંમશ:)

No. Reg G BV-37

વિશ્વમાન્ય ધર્મ

લેખક : શાહ ચતુર્જી હરજીવનદાસ

શ્રીમંતના તો હાથ પગ,
ગરીબ જન દેવાયા;
ગરીબ જનના પેટ તો,

દેખા દેખિયે ચાલિયે,
મળે ન અનુભવ કંઈ;
પેખા પેખિયે ચાલિયે,

શ્રીમંત જન દેખાય. ૨૪૫
સ્વતંત્ર આવક હોય તો,
ખર્ચ કરે પર તંત્ર;
પર તંત્ર આવક હોય તો,

અનુભવ મળે સવાઈ. ૨૪૬
સ્વર્થ પરમાર્થ સંસારમાં
એ છે સ્નેહને પ્રેમ;
સ્વભાવ જગ નિભાવીએ,

ખર્ચ કરે સ્વતંત્ર. ૨૪૭
જીવન વહોલું જ્યાં હશે,
ફીકર નહીં આર્થિક;
આર્થિક વહોલું જ્યાં હશે,

રહીએ કુશળ ક્ષેમ. ૨૪૮
સાચિ શરમ પગ આથરે,
ખોટી શરમ શિર તાજ;
મુમુક્ષ પાણું એ આવડે,

જીવન નહીં આર્થિક ૨૪૯
સ્નેહ સેવાને પ્રેમ તણ,
જીવન સાર્થક આણ;
ભવ સાગરમાં ફૂળતાં,
તરવાને તણ વાણ. ૨૫૧

રાગ ત્યાગમાં રાજ ૨૫૦
ઐર્ધએ તેન સાંપડે,
ન ઐર્ધએ તે હજુર;
મુખ સંસાર સંતોષમાં,
બાકિ બધા છે મજુર. ૨૫૨

ધગિછત વસ્તુનો મોહ બહુ,
આવ્યા પેલા હોય;
મળ્યા પછી મોહ ઉતરે,
વિશ્વે વિયોગ સંયોગ ૨૫૩

મન માન્યું સંસાર સુખ,
મળે તો પણ દુઃખ;
કારણ કાર્યન અણિયે,
રોક્ષ સંસાર વિમુખ. ૨૫૪

(ક્રમશઃ)

પ્રકાશક : જ્ઞાતિભાવ મગનલાલ શાહ, શ્રી લેન ધર્મ પ્રસારક સમાજ-ભાવનગર.

મુદ્રક : દત્તેચંદ ખોડીદાસ ગાંધી, શ્રી અરજોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ભાવનગર.